

РЕШЕНИЕ

№ 4520

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 10.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3445** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Н. Д. К.-Б. срещу Решение № 1040-21-242/10.03.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, с което са потвърдени Разпореждания № 212-00-6258-4/03.01.2020 г., Разпореждания № 212-00-6258-5/03.01.2020 г. и Разпореждания № 212-00-6258-6/03.01.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания са незаконосъобразни, немотивирани и постановени при неизяснена фактическа обстановка. Моли се решението да бъде отменено, както и потвърдените с него разпореждания. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - директора на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. П., който оспорва подадената жалба и моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление от 18.10.2017 г. Н. Б. е сезирала административния орган с

молба за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО. Към молбата е приложена Заповед № 001/13.10.2017 г. от осигурител [фирма] за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 13.10.2017 г. на основание чл. 71, ал. 1 от КТ, трудова книжка, декларация за банкова сметка и копие от документ, издаден от съответната банка, с данни за личната банкова сметка.

Въз основа на представените от лицето данни, както и въз основа на подаваните данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с Разпореждане № 212-00-6258-3/09.11.2017 г. на основание чл. 54ж, във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 от КСО на жалбоподателката е отпуснато ПОБ, считано от 13.10.2017 г. до 12.06.2018 г., в размер на 19.61 лв. дневно.

От контролните органи в ТП на НОИ С.-град е осъществен последващ контрол, като е назначена проверка на разходите на ДОО на осигурителя [фирма]. Установено е, че съгласно справка от ТР дружеството е вписано с Решение № 1/19.11.2002 г. с едноличен собственик на капитала И. Н. Й.. На 04.09.2014 г. в ТР е вписано изменение, като за съдружник и управител на дружеството е вписан И. П. И..

При извършена проверка в информационната система на НОИ и изготвена справка „Изплатени суми по осигурител“ за периода 01.01.2007-28.06.2018 г. е установено, че са изплатени обезщетения за временна неработоспособност в размер на 12 671,34 лв. за периода м. 02.2008- м. 11.2011 г., включително. За периода от м. 03.2010 г. до м. 11.2011 г. включително са изплащани обезщетения за бременност и раждане на И. Й.. В справка за декларираните в персонален регистър и внесения в приходни суми осигурителни вноски и разликата между тях помесечно има данни за внесени осигурителни вноски за лица по трудови договори до м. 09.2008 г. в дължимия размер. От м. 10.2008 г. до 16.07.2019 г. няма внасяни осигурителни вноски за лица по трудови правоотношения.

От публикуваните в ТР ГФО за 2011 г. и 2012 г. е видно, че са отразени само разходи за персонал и разходи за амортизация. В оповестената счетоводна политика на дружеството за 2011 г. и 2012 г. е декларирано от управителя, че дружеството не е осъществявало дейност.

За И. П. И. /управител на [фирма]/ има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез осигурител [фирма] за периода м. 09.2014- м. 02.2018 г. като лице, назначено по трудово правоотношение. В ТР лицето е вписано като управител и едноличен собственик на капитала в 23 дружества.

От [фирма] има подадени уведомления за сключени договори с 43 лица за периода 29.09.2005-16.07.2019 г. Трудовите договори на 32 лица са прекратени до 15.06.2012 г., като лицата с прекратени правоотношения за периода 2011-2012 г. са получавали обезщетения за безработица. За Н. Д. К.-Б. има подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ на 20.04.2017 г. за сключен на 19.04.2017 г. трудов договор с [фирма] на длъжност „икономист обществени поръчки“ с възнаграждение в размер на 1 500 лв. Трудовият договор е прекратен на 13.10.2017 г. За периода м. 04.2017- м. 10.2017 г. има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез [фирма]. Тези данни са ползвани за изчисляване и изплащане на ПОБ на лицето за периода м. 10.2017- м. 05.2018 г.

Констатирано е, че липсват данни за преведени осигурителни вноски за периода м. 09.2008 г. до момента на извършване на проверка от контролните органи на ТП на НОИ С. град по отношение на осигурителя [фирма]. От ТП на НОИ С.-град до директора на ТД на НАП-С. е изпратено Писмо № 1042-21-16#57/2018 г., с което е

изискано да бъде извършена проверка/ревизия на [фирма] за установяване на коректността на подаваните от дружеството данни по чл.5, ал. 4 от КСО за наетите по трудови правоотношения лица за 2011 г., 2012 г. и 2017 г., както и с цел предоставяне на данни упражнявали ли са същите трудова дейност, за която подлежат на осигуряване по реда на КСО.

С Писмо с вх. № 1042-21-16#88/13.06.2019 г. от ТД на НАП, офис „И.“ е изпратен Протокол № П-22221018172319-073-001/15.05.2019 г. и подробен Доклад № 1424-00-1480/16.05.2019 г. за извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства за [фирма]. Контролните органи от ТД на НАП уведомяват, че не е установен контакт с управителя на дружеството. Извършени са две посещения на адреса на кореспонденция, изготвени са 2 бр. протоколи и съобщение по чл. 32 от ДОПК. От дружеството не са представени документи. С цел установяване на коректността на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за наетите от осигурителя лица по трудови правоотношения за 2011, 2012 и 2017 г. и установяване упражнявали ли са трудова дейност, за която подлежат на осигуряване по КСО, са извършени насрещни проверки на лица, назначени по трудови договори, включително и на Н. Д. К.-Б.. Посочено е, че при извършените проверки не е установено, че проверяваните лица извършват дейност.

Със Заповед № ЗР-5-21-00724876/13.06.2019 г. на ръководителя на разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град на основание чл. 108, ал. 3 от КСО, е възложено извършването на ревизия по разходите на ДОО на [фирма].

Съставен е Констативен протокол № КВ-5-21-00593627/16.07.2019 г., както и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00593742/16.07.2019 г. за заличаване на подадените от [фирма] данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО данни за периода от м. 09.2014 г. до м.04.2019 г., включително.

Извършено е служебно заличаване на подадените от [фирма] данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/2005 г. (отм. 03.01.2020 г.).

Въз основа на съставения констативен протокол на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е издадено Разпореждане № 212-00-6258-4/03.01.2020 г. от ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град, като е отменено Разпореждане № 212-00-6258-3/09.11.2017 г., с което на жалбоподателката е отпуснато ПОБ по чл. 54а от КСО.

Издадено е Разпореждане № 212-00-6258-5/03.01.2020 г. от ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град на основание чл. 54ж, ал. 1, вр. с чл. 10 от КСО, с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО.

Издадено е Разпореждане № 212-00-6258-6/03.01.2020 г. от ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град, с което на основание чл. 114, ал. 3, вр. чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, с което е разпоредено жалбоподателката да възстанови добросъвестно получено ПОБ за периода 13.10.2017-12.06.2018 г. в размер на 3 196,43 лв.

Разпорежданията се оспорени по административен ред, като са потвърдени с Решение № 1040-21-242/10.03.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 3 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО. Потвърдените с него разпореждания също са издадени от компетентен орган.

Оспореното решение, с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-6258-4/03.01.2020 г., Разпореждане № 212-00-6258-5/03.01.2020 г. и Разпореждане № 212-00-6258-6/03.01.2020 г., отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че не са спазени изискванията на чл. 35 и чл. 36 от АПК, тъй като не е установено възникнало ли е или не валидно трудово правоотношение между жалбоподателката и дружеството-осигурител. Съдът приема, че в хода на административното производство са изследвани всички относими факти, касаещи правото на ПОБ на жалбоподателката, както и основанията за връщане на добросъвестно получено обезщетение при установяване на нови данни, касаещи правото и размера на ПОБ. При преценката на това право определящо е не съществуването на трудовото правоотношение, а реалното извършване на трудова дейност от лицето. В случая, административният орган е събрал доказателства в тази насока при извършените проверки, въз основа на които е формирал своите изводи.

Съгласно чл. 54а от КСО /в относимата редакция/, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда или законодателството на друга държава.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легално определение за понятието "осигурено лице" е дадено в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, според което "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 от КСО. От съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от кодекса.

От приложения с административната преписка констативен протокол се установява, че при извършената проверка от контролните органи на [фирма] не са събрани данни за реално извършвана дейност от дружеството. С управителя на дружеството не е осъществен контакт и не са представени никакви документи, във връзка с подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода. Заличаването на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО е извършено, след като са издадени задължителни предписания на

осигурителя, които същият не е изпълнил. По делото няма данни тези предписания да са били оспорени и отменени по съответния ред, т. е същите са влезли в сила. При влезли в сила и неизпълнени в указания срок предписания, органите на НОИ действат при условията на обвързана компетентност, като съгласно чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. (отм.03.01.2020 г.) служебно заличават подадените от осигурителя данни.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че преустановяването на търговската дейност на дружеството следва да е резултат от неговото прекратяване на основанията, посочени в чл. 154 от ТЗ. За целите на административното производство по преценка на правото на ПОБ на определено лице, се извършват служебни справки от контролните органи на ТП на НОИ С.-град, както и от НАП. При липса на представени документи от поверяваното дружество-осигурител, изводите на контролните органи за това дали дружеството упражнява дейност могат да бъдат направени единствено въз основа на подадените от дружеството данни, в случай че има такива. При извършените проверки не е установено от дружеството да има подавани данни, от които да се направи извод за реално извършвана от същото дейност. Следователно не може да се приеме, че и лицата, с които има сключени трудови договори, реално извършват трудова дейност.

След като не е доказано извършването на трудова дейност от жалбоподателката, то по отношение на нея не е възникнало осигурително правоотношение на основание чл. 10 от КСО и тя не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, поради което няма право на парично обезщетение за безработица. За да се приеме, че е налице реално осъществяване трудова дейност от лицето, следва да бъде установено, че дружеството-осигурител реално е осъществявало дейност, каквото не е констатирано след извършените проверки в хода на административното производство.

Съгласно чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица. В случая са налице нови доказателства, които са основание за отмяна на издаденото Разпореждане № 212-00-6258-3/09.11.2017 г., с което на жалбоподателката е отпуснато ПОБ, а именно констативния протокол от извършената проверка и задължителните предписания за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Налице е служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Законосъобразен е и отказът за отпускане на ПОБ по подаденото от жалбоподателя заявление от 18.10.2017 г., издаден на основание чл. 51ж, ал. 1 от КСО. След като подадените за жалбоподателя данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са били заличени, то същият не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и няма право на исканото ПОБ. След като е било отменено Разпореждане № 212-00-6258-3/09.11.2017 г., с което е отпуснато ПОБ на жалбоподателката, то е следвало да има ново произнасяне по подаденото от същата заявление.

Правилен е изводът на административния орган, че по отношение на жалбоподателя, в резултат на извършеното служебно заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, са налице новонастъпили обстоятелства по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им. От заличаването на подадените данни за лицето от [фирма]

следва, че жалбоподателката не е осигурено лице, поради което няма право на парично обезщетение за безработица, каквото му е изплатено в размер на 3 196,43 лв. и дължи неговото връщане на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

Следва да се има предвид, че в административното и в съдебното производство, жалбоподателката не е ангажирала никакви доказателства, от които да може да се направи извод, че е било налице трудово, съответно осигурително правоотношение, между нея и посоченото дружество и че тя реално е упражнявала трудова дейност и е била осигурено лице.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания са правилни и законосъобразни и подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143 от АПК, на ответника се дължат разноски в размер на 100 лв., определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закон за правната помощ, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. К.-Б. срещу Решение № 1040-21-242/10.03.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-6258-4/03.01.2020 г., Разпореждане № 212-00-6258-5/03.01.2020 г. и Разпореждане № 212-00-6258-6/03.01.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА Н. Д. К.-Б. с [ЕГН], с адрес: [населено място], местн. „Полигона“ № 11, вх. 1, ет. 16, ап. 79 да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: